

Jyrkän kyläyhdistys ry

Mitähän Jyrkästä kertoisin, mikä siinä ois mielenkiintoisin
mitä turistit nähdä haluais, vai menneisyyskö kiinnostais.

Jyrkän kylä syrjäinen, monelle kuitenkin mieluinen
pienine puutteineen, kuin myös iloineen.

Ensinnäkin Jyrkällä on mukava asua, lähdevettä raanasta laskea
polttopuita ympäriltä löytyy, näin sähköäkin säästyy.

Tonttejahan täällä myytävänä ois, kauempaakin asumaan tulla vois
rakentaa mökki järven rannalle, tai talo tuohon kylälle.

Keväällä jo aikaisin , tulee mökkiläiset tietenkin
tahtovat nauttia luonnosta, ja mökin tuomasta rauhasta.

Lomalaisten myötä Jyrkkä vilkastuu, kuin talviunesta havahtuu
tuplaantuu asukasluku, näkyy moni uusi suku.

Plussaa tänne tuo marjaiset metsät, "Volokin" polku jos lenkille lähdet
kalaisat järvet ja joet, niissä erätuntua koet.

Kesän alussa ovensa avaa Ruukin tupa, sieltä löytyy kalastuslupa
monenlaista taidetta nähdä saa, voipa kahvikupinkin ääreen istahtaa.

Mennäänpä sitten vanhempaan aikaan, siihen myllytontun aikaan
sillä Ruukuntupahan on vanhasta myllystä kunnostettu,

ja oikeasti kahvilaksi varustettu.

Vielä 70-80 vuotta taaksepäin, myllyn täydessä toiminnassa näin
hevospuomissa hevoset söi pääpusseistaan,
sillävälän kun isännät ootteli jauhatusta vuoroaan.
Kosken toisella puolella Uittolassa, väki oli täydessä tohinassa,
siellä asui savottalaisia ja työnjohtaja perheineen,
Jyrkänkiven nimikin viittaa paikkaan kyseiseen.
Talvella savottamiehet olivat metsästä puut hakanneet,
ja hevosilla laaniin ajaneet.
Keväällä kun aurinko alkoi pöllin pintaa sulattaa,
niin jopa alkoi miehet vuolurautoja ja petkeleitä teroittaa.
Uittoaikana oli Jyrkällä paljon miehiä kekseineen,
sillä tuosta ränniä myöten meni pöllin poikineen.
Oiskohan se Uittola silloin nimensä "suanut"
nyt sitten kärjäkivi nimeksensä vienyt.
Tarvittiinhan hiiliäkin siinä raudan teossa,
eipä hätää, puutahan oli omassa metsässä
pantiin vain miehiä niitä kaatamaan, ja miilun pohjalle ajamaan.
Löytyi taitavat miehet jotka puut miiluun latoivat,
ja taas ammattilaiset jotka ne polttivat,
ottivat naisekin miilujen palamista vahtimaan,
nehän ei sais ilmielekkiin leimahtaa.

Miilu täytyi palaa hiljaa kytemällä, vähän niikuin kitumalla.
Silloin tuli hyvät hiilet, joilla hehkui ahjot ja kulki biilit.
Kyllähän silloin Jyrkällä taloja rakennettiin, niinpä lautoja tarvittiin,
myllyn yhteydessä oli myös saha, jäihän omalle kylälle sahausraha.
Myöskin nauvoja rakennuksille tarvittiin, ne tuossa sepän pajassa taottiin.
Vieläpä nytkin tuolloin taottu naula voi eteen tulla,
ehkäpä sellainen tuosta ajasta on muistona sulla.
Olihan täällä ennen joku asia nykyistä paremmin,
ei menty Sonkajärvelle asti kauppoihin.
Jyrkällä oli kauppoja kaksi, jopa kolmekin,
tavaravalikoima runsasta, pensasta jauhoihin.
Pankki asiat ja Posti samalla hoitui, nuo kaikkihan meille eduksi koitui
saatiin pankista nostaa meijeritilit, maksaa verot ja katsoa säästötilit.
Tähän on lueteltu hyviä ja huonoja puolia.
Jyrkkä pystyssä on, ei oteta liikaa huolia, kylä pikkuhiljaa uusiutuu,
kun turistit Henkan mökit huomaa –niihin ihastuu-
Niinpä niin ” ne kyläkivien tarinat ”, vahoista asioista muistuttavat,
pääsemme näin menneeseen kurkistamaan,
nykyisestä ja tulevasta kiittämään.